

Policy Brief No. 59

Λαμβάνονται τα κατάλληλα κίνητρα;

Μηχανισμοί στήριξης για αποτελεσματική διατήρηση και χρήση των παραδοσιακών ποικιλιών στην Ευρώπη και προθυμία του κοινού να πληρώσει για αυτόν τον σκοπό

Συγγραφείς

Adam G. Drucker¹, Nicholas Tyack², Béla Bartha³, Judit Fehér⁴, Kostas Koutis⁵, Konstantinos Krommydas⁵, Nigel Maxted⁶, Helene Maierhofer⁷, Parthenopi Ralli⁵ and Irene Tzouramani⁵

¹ Alliance Biodiversity International – CIAT, Via di San Domenico, 1, 00153 Rome, Italy

² The Graduate Institute of International and Development Studies, Chemin Eugène-Rigot 2A, 1202 Geneva, Switzerland

³ ProSpeciesRara, Unter Brüglingen 6, 4052 Basel, Switzerland

⁴ Research Institute of Organic Agriculture (ÖMKi), Miklós tér 1, 1033 Budapest, Hungary

⁵ Hellenic Agricultural Organization DIMITRA, Kourtidou 56-58 & Nirvana, Athens 111 45, Greece

⁶ Arche Noah, Obere Strasse 40, A-3553 Schiltern, Austria

⁷ School of Biosciences, University of Birmingham, Edgbaston, Birmingham B15 2TT, UK.

Photos: Nicholas Tyack / Nigel Maxted / Freepik.

Προθυμία του κοινού να πληρώσει (willingness-to-pay - WTP) για τη διατήρηση παραδοσιακών ποικιλιών σιταριού

Για να καθορίσουμε την προθυμία του γενικού κοινού να πληρώσει για τη διατήρηση των παραδοσιακών ποικιλιών και για να ενημερώσουμε τους υπεύθυνους για τη λήψη αποφάσεων σχετικά με την κατανομή των δημόσιων κονδυλίων για την ενίσχυση της διατήρησης της ποικιλότητας των καλλιεργειών, 801 ενήλικοι που κατοικούν σε πέντε χώρες της ΕΕ¹ ανταποκρίθηκαν και έδωσαν προσωπική συνέντευξη χρησιμοποιώντας ένα πείραμα καθορισμένων επιλογών προτιμήσεων² ώστε να προκύψει η αξία που δίνει το γενικό κοινό στη διατήρηση των φυτικών γενετικών πόρων, χρησιμοποιώντας τις παραδοσιακές ποικιλίες σιταριού ως παράδειγμα/περίπτωση μελέτης. Τα δεδομένα των απαντήσεων που συλλέχθηκαν αναλύθηκαν χρησιμοποιώντας λογιστικά μοντέλα τυχαίων παραμέτρων (random parameter logit - RPL), τα οποία επιτρέπουν την ανάλυση των παραμέτρων των προτιμήσεων που ποικίλουν μεταξύ των ατόμων και των χωρών.

Τέσσερα χαρακτηριστικά του προγράμματος διατήρησης καθώς και το κόστος του προγράμματος χρησιμοποιήθηκαν για: (i) την ασφάλεια έναντι του κινδύνου απώλειας της αγροτικής παραγωγής, (ii) τη μέριμνα για τη διατήρηση του τοπίου και των οικολογικών αξιών, (iii) τη διασφάλιση της ποικιλότητας των παραδοσιακών ποικιλιών σιταριού και (iv) τη διασφάλιση της διατήρησης της παραδοσιακής γνώσης

- ¹ Αυστρία [n=100], Ελλάδα [n=200], Ουγγαρία [n=200], Ελβετία [n=101] και Ηνωμένο Βασίλειο [n=200].
- ² Τα πειράματα καθορισμένων επιλογών προτίμησης είναι μια ποσοτική τεχνική από την οποία προκύπτουν οι προτιμήσεις ελλείψει φανερών δεδομένων προτίμησης (όπως οι τιμές της αγοράς). Η μέθοδος περιλαμβάνει τη ζήτηση από τα άτομα να δηλώσουν την προτίμησή τους σχετικά με εναλλακτικά σενάρια, όπου κάθε εναλλακτική περιγράφεται από διάφορα χαρακτηριστικά. Οι απαντήσεις χρησιμοποιούνται για τον προσδιορισμό του βαθμού στον οποίο οι προτιμήσεις επηρεάζονται από τα χαρακτηριστικά και επίσης από τη σχετική σημασία τους (Mangham et al., 2009).

Περίληψη

Η αγροτική βιοποικιλότητα (ή αγροβιοποικιλότητα) συνδέεται με ένα εύρος σημαντικών αλλά ελάχιστων ποσοτικά δημόσιων υπηρεσιών για το όφελος των οικοσυστημάτων, η διατήρηση των οποίων απαιτεί δημόσια ενίσχυση. Αυτό το ενημερωτικό σημείωμα αναφέρει τα αποτελέσματα μιας έρευνας-που πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο του προγράμματος της ΕΕ Horizon 2020 “Farmer’s Pride”-η οποία σχεδιάστηκε για να καθορίσει την προθυμία του κοινού να πληρώσει (willingness-to-pay - WTP) για τη διατήρηση παραδοσιακών ποικιλιών σιταριού στην Ευρώπη (από πλευράς ζήτησης), καθώς και μιας έρευνας που σχεδιάστηκε για να αξιολογήσει την προθυμία των καλλιεργητών σιταριού να συμμετάσχουν στη διατήρηση των παραδοσιακών ποικιλιών σιταριού στον αγρό (on-farm) (από την πλευρά της προσφοράς). Η επεξεργασία των συστάσεων πολιτικής έγινε με βάση αυτά τα αποτελέσματα.

και των πολιτιστικών πρακτικών (συμπεριλαμβανομένων των ιδιαίτερων διατροφικών συνηθειών και τροφίμων). Μια πλήρη περιγραφή των χαρακτηριστικών και του βαθμού στον οποίο εφαρμόζονται (τα οποία επιλέχθηκαν κατόπιν διαβούλευσης με εμπειρογνώμονες στους γενετικούς πόρους και στη γεωργία) υπάρχει στους Drucker κ.ά. (2021a³, Παράρτημα Ι). Η έρευνα σχεδιάστηκε έτσι ώστε καθένα από τα τέσσερα χαρακτηριστικά να αντιπροσωπεύει ένα συστατικό της συνολικής οικονομικής αξίας (total economic value - TEV) του γενετικού πόρου που αξιολογείται, έτσι ώστε το άθροισμα των χωριστών τιμών των χαρακτηριστικών να μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως εκτίμηση του TEV των δημόσιων υπηρεσιών για τα οικοσυστήματα, οι οποίες συνδέονται με τη διατήρηση της ποικιλότητας των παραδοσιακών ποικιλιών σιταριού στους αγρούς των καλλιεργητών.

Τα αποτελέσματα της έρευνας αποκαλύπτουν υψηλή προθυμία στήριξης της διατήρησης της ποικιλότητας των παραδοσιακών ποικιλιών σιταριού, με τον μέσο όρο του WTP να ανέρχεται λίγο παραπάνω από 95 € (ως εφάπαξ δωρεά) ανά ερωτώμενο (βλ. Πίνακα 1). Συγκεκριμένα, αποκαλύφθηκαν έντονες προτιμήσεις για τη διατήρηση του τοπίου και των οικολογικών αξιών της διατήρησης του σιταριού, οι οποίες σχετίζονται με την ύπαρξη των παραδοσιακών ποικιλιών στη φύση (επί τόπου) μέσω της διατήρησης στον αγρό. Βρίσκουμε, ωστόσο, σημαντικές διαφορές μεταξύ των χωρών (βλ. Drucker et al., 2021a, σελ. 7), ιδίως όσον αφορά τις προτιμήσεις για την αποφυγή του υψηλού κινδύνου απώλειας αγροτικής παραγωγής και για τον αριθμό των ποικιλιών σιταριού που διατηρούνται.

Πίνακας 1. Μέσος όρος ατομικού και συνολικού ποσού που οι ερωτώμενοι έχουν πρόθεση να πληρώσουν (WTP) για τα χαρακτηριστικά του προγράμματος διατήρησης

WTP των ερωτώμενων με σκοπό την:	Συνδυασμένο δείγμα (εκτιμήσεις νοικοκυριών) που υποδεικνύουν μόνο εφάπαξ δωρεές	Συνολικές εκτιμήσεις ⁴	Συντηρητική (10%) εκτίμηση
Αποφυγή του υψηλού κινδύνου απώλειας της αγροτικής παραγωγής	30,94 €	3,2 δισεκατομμύρια €	323 εκατομμύρια €
Διατήρηση/Βελτίωση του τοπίου και των οικολογικών αξιών	34,09 €	3,6 δισεκατομμύρια €	356 εκατομμύρια €
Στήριξη των πολιτιστικών αξιών	3,04 €	320 δισεκατομμύρια €	32 εκατομμύρια €
Διατήρηση του 100% της υπάρχουσας ποικιλότητας για το μέλλον/τις μελλοντικές γενιές	27,30 €	2,9 δισεκατομμύρια €	290 εκατομμύρια €
Συνολική Οικονομική Αξία	95,37 €	10 δισεκατομμύρια €	1 εκατομμύρια €

Source: Farmer's Pride project survey

3 Drucker, A.G., Tyack, N., Bartha, B., Fehér, J., Krommydas, K., Maierhofer, H., Macted, N. and Tzouramani, I. 2021a. Public willingness to pay for agrobiodiverse-related goods and services in Europe. Farmer's Pride: Networking, partnerships and tools to enhance in situ conservation of European plant genetic resources. Διαθέσιμο [εδώ](#) από την ιστοσελίδα του προγράμματος Farmer's Pride.

4 Βασισμένες σε μια συνολική εκτίμηση του πληθυσμού των πέντε χωρών, για το 2019 ήταν περίπου 105 εκατομμύρια, δεδομένα από το EUROSTAT.

Με ένα μόνο εφάπαξ συνολικό WTP ανά ερωτώμενο 95,37 € και συνολικό πληθυσμό ελαφρώς άνω των 100 εκατομμυρίων στις πέντε χώρες όπου διεξήχθη η έρευνα, εκτιμούμε ότι το γενικό κοινό αυτών των πέντε χωρών θα ήταν πρόθυμο να πληρώσει 10 δισεκατομμύρια ευρώ για τη διατήρηση της ποικιλότητας μόνο των παραδοσιακών ποικιλιών σιταριού. Ακόμη και αν υποθέσουμε ότι μόνο το 10% αυτών των ατόμων θα ήταν πραγματικά πρόθυμο να πληρώσει στην πράξη (ώστε να αντισταθίσουμε κάθε υποθετική μεροληψία που βρήκαμε στην έρευνά μας), θα εξακολουθούσαμε να λαμβάνουμε μια εφάπαξ δωρεά WTP ύψους 1 δισεκατομμυρίου €, που ισοδυναμεί με περίπου 80,2 εκατομμύρια € ανά έτος σε χρονικό ορίζοντα 20 ετών⁵. Αυτά τα αποτελέσματα αποδεικνύουν τα σημαντικά και συχνά αγνοούμενα οφέλη της κοινωνικής ευημερίας που σχετίζονται με δημόσιες υπηρεσίες για τα οικοσυστήματα που αφορούν τη μη εμπορεύσιμη αγροβιοποικιλότητα και παρέχουν μια ισχυρή αιτιολογία για περαιτέρω κυβερνητικές επενδύσεις για τη διατήρηση στον αγρό των παραδοσιακών ποικιλιών στην Ευρώπη.

Διάθεση των αγροτών να συμμετέχουν στη διατήρηση των παραδοσιακών ποικιλιών σιταριού

Τα αποτελέσματα της έρευνας των αγροτών (πλήρεις λεπτομέρειες στους Drucker et al., 2021b⁶) αποδεικνύουν ότι τα κόστη για τη διατήρηση των παραδοσιακών ποικιλιών σιταριού, αν και διαφέρουν πολύ μεταξύ των πέντε χωρών, ανέρχονται σε ένα μέσο κόστος μεταξύ 300-550 €/εκτάριο. Υποθέτοντας ότι τέτοια κόστη είναι επίσης αντιπροσωπευτικά των άλλων παραδοσιακών ποικιλιών εκτός του σιταριού, μαζί με ένα επιπλέον 20% για τα έξοδα παρακολούθησης και διοίκησης, κάθε μία από 1.000⁷ παραδοσιακές ποικιλίες, που καλύπτουν ένα εύρος καλλιεργειών, θα μπορούσε να διατηρηθεί σε πέντε διαφορετικές τοποθεσίες⁸ σε τουλάχιστον 1 εκτάριο σε κάθε τοποθεσία (= 5 εκτάρια παραδοσιακή ποικιλία) για ένα συνολικό κόστος 22,4 εκατ. - 41,1 εκατ. € (ισοδύναμο

5 Ένα τυπικό ποσοστό έκπτωσης 5% χρησιμοποιείται για να επιτρέπει στις μελλοντικές τιμές να εκφραστούν εν ισχύ με το παρόντα κόστος.

6 Drucker, A.G., Tyack, N., Bartha, B., Fehér, J., Koutis, K., Maierhofer, H., Macted, N. and Ralli, P. 2021b. Effectiveness of existing levels of in situ support for conservation and use in Europe. Farmer's Pride: Networking, partnerships and tools to enhance in situ conservation of European plant genetic resources. Διαθέσιμο [εδώ](#) από την ιστοσελίδα του προγράμματος Farmer's Pride.

7 Λαμβάνοντας υπόψη μόνο τις πρόχειρες εκτιμήσεις των αριθμών των παραδοσιακών ποικιλιών και την απουσία δεδομένων της κατάστασης κινδύνου για πολλές από αυτές, θεωρείται ότι, ακόμη και σε χώρες όπου διατηρείται ένας κατάλογος απειλούμενων ειδών και/ή ένας κατάλογος επιλέξιμων παραδοσιακών ποικιλιών για ενίσχυση, μπορεί να μην αναφέρονται όλες οι απειλούμενες ποικιλίες, οδηγώντας σε μια αποτίμηση μικρότερης αξίας. Η Αυστρία εκτίμησε την ύπαρξη 3.000 παραδοσιακών ποικιλιών από τις οποίες 75 (2,5%) λαμβάνουν επί του παρόντος ενίσχυση. Η Ελβετία υπολόγισε ότι είχε παρόμοιο αριθμό παραδοσιακών ποικιλιών, ενώ η Ουγγαρία ανέφερε 4.000, το Ηνωμένο Βασίλειο 1.200-1.500 (όπου η πλειοψηφία θεωρείται ότι είναι απειλούμενες) και η Ελλάδα 6.000 (Drucker et al. 2021b). Έτσι, 1.000 παραδοσιακές ποικιλίες θα αντιπροσώπευαν ~ 5% του τρέχοντος χαρτοφυλακίου, το οποίο είναι σημαντικά μεγαλύτερο από ό, τι ενισχύεται σήμερα.

8 Δεδομένης της απουσίας ευρέως αναγνωρισμένων κατάτατων ορίων κινδύνου/στόχων διατήρησης για τις παραδοσιακές ποικιλίες (σε αντίθεση με την περίπτωση των ζωικών γενετικών πόρων), σύμφωνα με τους Brown και Briggs (1991) στο πλαίσιο της επί τόπου διατήρησης των ελάχιστων μεγεθών πληθυσμών των αυτοφυών, συγγενών των καλλιεργούμενων ειδών, προτείνουμε μία στρατηγική διατήρησης βασισμένη στη διασφάλιση πέντε πληθυσμών μεταξύ διακριτών οικογεωγραφικών ζωνών. Brown A.H.D. and Briggs J.D. 1991. Sampling strategies for genetic variation in ex situ collections of endangered plant species. In: Falk, D.A. and Holsinger, K.E. (eds.), Genetics and conservation of rare plants. Pp 99-119. Oxford University Press. New York.

με 1,8 εκατ. - 3,3 εκατ. €/έτος) για 20 χρόνια⁹. Ωστόσο, μια τέτοια στρατηγική θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι εξαρτάται σημαντικά από σχετικά λίγους αγρότες και ένας πιο φιλόδοξος στόχος διατήρησης θα μπορούσε να λάβει υπόψη εναλλακτικά όχι μόνο την περιοχή και τις παραμέτρους (που υποστηρίζουν τις υπηρεσίες οικοσυστημάτων όπως ανθεκτικά τοπία και γενετική ροή/ διατήρηση των υποκείμενων εξελικτικών διαδικασιών) αλλά και τους αριθμούς των αγροτών (που υποστηρίζουν τη διατήρηση των υπηρεσιών για τα οικοσυστήματα που σχετίζονται με την παραδοσιακή γνώση και τις πολιτιστικές πρακτικές). Η εξασφάλιση ενός ελάχιστου αριθμού 50 αγροτών¹⁰ ανά παραδοσιακή ποικιλία με 1 εκτάριο γης ο καθένας (= 50 εκτάρια/παραδοσιακή ποικιλία) θα κόστιζε δέκα φορές περισσότερο (18 εκατ. - 33 εκατ. €/έτος), αλλά εξακολουθεί να συγκρίνεται με ευνοϊκούς όρους με την απαίτηση του γενικού κοινού για τέτοια διατήρηση και την προθυμία του να πληρώσουν για αυτή. Το ποσό αυτό εντάσσεται επίσης στο πλαίσιο του προγραμματισμένου προϋπολογισμού Αγροτικής Ανάπτυξης (Rural Development budget) της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής (ΚΑΠ) της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ) για την περίοδο 2021-2027, ο οποίος ανέρχεται συνολικά σε 95,5 δισεκατομμύρια €, αν και σχετικά λίγα από αυτά προορίζονται επί του παρόντος για τη διατήρηση των παραδοσιακών ποικιλιών και/ή των αυτοφυών, συγγενών των καλλιεργούμενων ειδών.

Έρευνα Γραφείου για τους Μηχανισμούς Κινήτρων/Διαβούλευση Εμπειρογνομώνων

Η ΚΑΠ της ΕΕ θεωρείται ότι είναι η σημαντική δημόσια πολιτική τόσο όσον αφορά τις επιπτώσεις όσο και τα κονδύλια που διατίθενται για τη διατήρηση της βιοποικιλότητας, συμπεριλαμβανομένης της αγροβιοποικιλότητας. Ο δεύτερος πυλώνας της, τα μέτρα της Πολιτικής Αγροτικής Ανάπτυξης - που σχετίζονται με «περιβαλλοντικές, κλιματικές και άλλες διαχειριστικές δεσμεύσεις» - περιλαμβάνουν ένα ευρύ φάσμα δράσεων που είναι επίσης σχετικές με τη διατήρηση, την αιεφόρο χρήση και την ανάπτυξη των γενετικών πόρων.

Σύμφωνα με την τρέχουσα ΚΑΠ, εντοπίστηκε μια σειρά θεσμικών ρυθμίσεων μέσω μιας έρευνας γραφείου/ διαβούλευσης εμπειρογνομώνων (βλ. Drucker κ.ά., 2021b, σελ. 8-10). Οι χώρες των Άλπεων (Αυστρία, Ελβετία) διαθέτουν μεγάλα, επίσημα προγράμματα από τα οποία λαμβάνουν άμεση ετήσια ενίσχυση, ενώ σχετικά λιγότερο πλούσιες αλλά με υψηλότερη αγροβιοποικιλότητα χώρες όπως η Ελλάδα έχουν πιο λιτά και περιστασιακά προγράμματα. Αντίθετα, η Ουγγαρία και το Ηνωμένο Βασίλειο δεν έχουν καθόλου προγράμματα άμεσης ενίσχυσης. Οι πληρωμές ενίσχυσης για την καλλιέργεια των παραδοσιακών ποικιλιών σιταριού, όπου υπάρχουν, κυμαίνονται από 120 € - 251 €/εκτάριο, αν και σχετικά χαμηλές ως προς την υπάρχουσα ενίσχυση - ακόμη και σε εκείνες τις χώρες με μεγάλα προγράμματα ενίσχυσης - εστιάζεται ειδικά σε παραδοσιακές ποικιλίες σιταριού (Αυστρία 1,2% και Ελλάδα 8,3%). Η άποψη των εμπειρογνομώνων παίζει βασικό ρόλο στην επιρροή της εισαγωγής συγκεκριμένων παραδοσιακών ποικιλιών στους

καταλόγους των απειλούμενων ειδών, εν μέρει λόγω της έλλειψης δεδομένων για συστηματική αποτίμηση των κινδύνων (π.χ. αριθμός των αγροτών και ποσότητα της γης που προορίζεται για την καλλιέργεια συγκεκριμένων παραδοσιακών ποικιλιών). Αυτό εξηγεί, μερικώς, γιατί η αναγνώριση των διαφορετικών επιπέδων κινδύνων δεν παίζει κανένα ρόλο στον προσδιορισμό των πληρωμών ενίσχυσης σε οποιαδήποτε από τις πέντε χώρες-παραδείγματα.

Συμπεράσματα και Συστάσεις Πολιτικής

Τα εκτιμώμενα κόστη διατήρησης (1,8 εκατ.-33 εκατ. €/έτος) είναι εντός του ποσού που είναι πρόθυμο το γενικό κοινό να πληρώσει (WTP) (80,2 εκατ. € ετησίως), με αποτέλεσμα μια υψηλή αναλογία οφέλους-κόστους (2,4-44,6). Δεδομένων των επιπέδων προθυμίας του κοινού να πληρώσει WTP για τη διατήρηση των παραδοσιακών ποικιλιών σιταριού, η οποία - ακόμη και στα σχετικά χαμηλά επίπεδα που σημειώθηκαν στις χώρες των Άλπεων και στο Ηνωμένο Βασίλειο - είναι επαρκής για τη χρηματοδότηση κρίσιμων παρεμβάσεων διατήρησης, ενώ υπάρχει δυνατότητα να ευθυγραμμιστεί καλύτερα η χρηματοδότηση για τη διατήρηση της αγροβιοποικιλότητας με τις προτιμήσεις των πολιτών της ΕΕ για τη διατήρηση της αγροτικής ποικιλότητας.

Τα σημερινά επίπεδα πληρωμών ενίσχυσης (120-251 €/εκτάριο) για την καλλιέργεια των παραδοσιακών ποικιλιών σιταριού, όπου υπάρχουν, είναι κατά μέσο όρο πολύ χαμηλότερα από αυτά που δηλώθηκαν από τους αγρότες ως απαραίτητα για την κάλυψη του κόστους ευκαιρίας τους (300-550 €/εκτάριο). Επιπλέον, λόγω των μεγάλων διαφορών στα ποσά που οι αγρότες επιθυμούν να δεχτούν ως αποζημίωση για τη συμμετοχή τους σε δράσεις δημόσιου συμφέροντος, όπως οι δράσεις διατήρησης-συμπεριλαμβανομένων διαφορετικών παραδοσιακών ποικιλιών-η δυνατότητα βελτίωσης της αποδοτικότητας του κόστους που επιτυγχάνεται με τη χρήση μηχανισμών διατήρησης μέσω προσφορών¹¹ για την πληρωμή των υπηρεσιών διατήρησης της αγροβιοποικιλότητας πρέπει να διερευνηθεί επειγόντως. Η εξοικονόμηση σε σχέση με την ομοιόμορφη προσέγγιση πληρωμών θα μπορούσε να είναι σημαντική (21-60%), δεδομένου ότι η αποζημίωση βάσει ενός μηχανισμού προσφορών μπορεί να προσαρμοστεί για να καλύψει διαφορετικά ατομικά κόστη αγροτών αντί να αποζημιώσει όλους τους αγρότες με βάση μια μέση εκτίμηση κόστους.

Μια τέτοια προσέγγιση για έναν μηχανισμό διατήρησης μέσω προσφορών, όταν εφαρμόζεται σε συνδυασμό με σαφείς εκτελεστικούς στόχους διατήρησης (όπως περιοχές υπό καλλιέργεια απειλούμενων παραδοσιακών ποικιλιών, αριθμό συμμετεχόντων αγροτών, χωρική διαμόρφωση,

⁹ Ένα τυπικό ποσοστό έκπτωσης 5% χρησιμοποιείται για να επιτρέψει στις μελλοντικές τιμές να εκφραστούν σε ισοδύναμα της παρούσας αξίας.

¹⁰ Σύμφωνα με τους Drucker και Ramirez (2020, σελ.7), οι οποίοι μοντελοποιούν τα κόστη διατήρησης των παραδοσιακών ποικιλιών περιλαμβάνοντας τουλάχιστον 50-100 αγρότες. <https://doi.org/10.1016/j.landusepol.2020.104810>

¹¹ Narloch, U., Drucker, A.G. and Pascual, U. 2011. Payments for agrobiodiversity conservation services (PACS) for sustained on-farm utilization of plant and animal genetic resources. Ecological Economics 70(11): 1837-1845. <https://doi.org/10.1016/j.ecolecon.2011.05.018>

πρόσβαση και ανταλλαγή σπόρων) όπως χρησιμοποιείται στις πληρωμές για οικοσυστήματα/περιβαλλοντικές υπηρεσίες (PES)-αλλάυ βασικές Πληρωμές για τα Σχέδια Διατήρησης της Αγροβιοποικιλότητας (PACS)¹², θα μπορούσαν επίσης να συμβάλουν στις νέες προτάσεις της ΕΕ για την ΚΑΠ μετά το 2020 για να μετατοπίσουν την εστίαση «από τη συμμόρφωση στην εκτέλεση», τηρώντας παράλληλα την αρχή της δημόσιας χρηματοδότησης για τα δημόσια αγαθά, καθώς και διασφαλίζοντας μια δικαιότερη κατανομή των άμεσων πληρωμών.

Συγκεκριμένα, οι προϋποθέσεις που σχετίζονται με τις προσεγγίσεις PACS/PES συμφωνούν με την κίνηση «από τη συμμόρφωση στην εκτέλεση», ενώ η δυνατότητα διαφοροποίησης των πληρωμών βάσει ενός μηχανισμού προσφορών μπορεί να στηρίξει την απομάκρυνση από τις σταθερές πληρωμές ανά εκτάριο, η οποία θεωρείται ότι συμβάλλει στην άνιση επίπτωση των πληρωμών ενίσχυσης της τρέχουσας ΚΑΠ. Η περαιτέρω εξέταση θεμάτων κατανομής/κοινωνικής ισότητας μπορεί επίσης να διευκολυνθεί με τη χρήση ενός μηχανισμού προσφορών ευνοώντας την επιλογή προσφορών διατήρησης που περιλαμβάνουν φτωχότερους αγρότες (ή άλλες ευάλωτες ομάδες), ή νεότερους αγρότες για να στηρίξουν τη διαδοχή των γενεών¹³.

Δεδομένου ότι υπάρχουν επίσημα προγράμματα στήριξης για τους ζωικούς γενετικούς πόρους (200 €/μονάδα ζωικού κεφαλαίου στο πλαίσιο της νέας ΚΑΠ) ενώ τα προγράμματα στήριξης για τις παραδοσιακές ποικιλίες είναι, στην καλύτερη περίπτωση, μόνο για αυτό τον σκοπό, οι εθνικοί υπεύθυνοι για τη χάραξη πολιτικής, πρέπει επειγόντως να διερευνήσουν μηχανισμούς μέσω της ΚΑΠ (και ισοδύναμων εθνικών νομικών οργάνων για χώρες εκτός ΕΕ)¹⁴ για τη συστηματική ενίσχυση της διατήρησης στον αγρό της ευρωπαϊκής αγροτικής κληρονομιάς των παραδοσιακών ποικιλιών σιταριού και άλλων καλλιεργειών.

12 Βλέπε: Drucker, A. and Ramirez, M. 2020. Payments for Agrobiodiversity Conservation Services: An Overview of Latin American experiences, Lessons Learned and Upscaling Challenges. Land Use Policy: 99 <https://doi.org/10.1016/j.landusepol.2020.104810>

Drucker, A.; Ramirez, M. (2021) Payment for Agrobiodiversity Conservation Services (PACS) in Peru. [Video] https://www.youtube.com/watch?v=eqdJN_iv5QY

13 Narloch, U., Pascual, U. and Drucker, A.G. 2013. How to achieve fairness in payments for ecosystem services? Insights from agrobiodiversity conservation auctions. Land Use Policy 35:107-118. <https://doi.org/10.1016/j.landusepol.2013.05.002>

14 Όπως το Βρετανικό Νομοσχέδιο του 2020, το οποίο δηλώνει ότι «Ο Υπουργός Εξωτερικών μπορεί να παρέχει οικονομική βοήθεια για ή σε σχέση με έναν ή περισσότερους από τους ακόλουθους σκοπούς: (i) διατήρηση φυτών που καλλιεργούνται ή χρησιμοποιούνται για τη συνέχιση μιας αγροτικής, κηπουρικής ή δασικής δραστηριότητας, των άγριων συγγενών τους ή των γενετικών πόρων που σχετίζονται με οποιοδήποτε τέτοιο σχέδιο» [Κεφάλαιο 21, Μέρος 1 (Οικονομική βοήθεια), Κεφάλαιο 1 (Νέες Εξουσίες Οικονομικής Βοήθειας), Άρθρο 1 (Εξουσίες του Υπουργού Εξωτερικών για παροχή οικονομικής βοήθειας), Σημείωμα 1.i].

Ευχαριστίες

Επιπρόσθετα με τους συγγραφείς, θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε όλους τους συμμετέχοντες εθνικούς εταίρους που συνέβαλαν στην ολοκλήρωση της μελέτης. Συμπεριλαμβάνονται (με αλφαβητική σειρά ανά χώρα): Αυστρία -Magdalena Aigner, Roland Selinger και Irina Suanja (Arche Noah), καθώς και το Αυστριακό Ομοσπονδιακό Υπουργείο Γεωργίας, Περιφερειών και Τουρισμού για τα στοιχεία που παρείχε· Ελλάδα - Μανταλένα Μπαρδουνιώτη, Θωμάς Γώτης, Δήμητρα Σκουφά, Αλεξάνδρα Σολωμού και Νεκταρία Τσιβελικά (Ελληνικός Γεωργικός Οργανισμός – ΔΗΜΗΤΡΑ) και Αρετή Αλεξοπούλου, Στέλλα Χατζηγεωργίου, Γρηγόρης Δατσιάδης, Βασίλης Ιωαννίδης, Μαίρη Ναθαναϊλίδου και Χριστίνα Βακάλη (Δίκτυο Αιγίλοπας για λογαριασμό του Ελληνικού Γεωργικού Οργανισμού-ΔΗΜΗΤΡΑ), καθώς και το Ελληνικό Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων για τα στοιχεία που παρείχε· Ουγγαρία - Bence Trugly και Lili Barta· Ελβετία - Matthias Burkhalter και Seraphina Bieri (ProSpecieRara)· και Ηνωμένο Βασίλειο - Mike Ambrose (Ερευνητικό Κέντρο John Innes) και Olivia Shoemark (Πανεπιστήμιο του Birmingham). Επίσης, είμαστε ευγνώμονες σε όλους τους αγρότες που συμμετείχαν. Αυτή η εργασία υλοποιήθηκε στο πλαίσιο του έργου Farmer's Pride, που χρηματοδοτήθηκε από το Πρόγραμμα-Πλαίσιο Horizon 2020 της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αυτό το έγγραφο είναι διαθέσιμο στις ακόλουθες γλώσσες: Αγγλικά, Ισπανικά, Γερμανικά, Γαλλικά, Ελληνικά, Ουγγρικά και Ιταλικά.

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

Dr. Adam Drucker

Principal (Ecological) Economist

Conservation and Effective Use of Genetic Resources

✉ a.drucker@cgiar.org

Alliance

Funded by the
Horizon 2020
Framework Programme
of the European Union

The Alliance is part of CGIAR, a global research partnership for a food-secure future dedicated to reducing poverty, enhancing food and nutrition security, and improving natural resources.

www.farmerspride.eu/

<https://ec.europa.eu/>

<https://alliancebioiversityciat.org>

www.cgiar.org

Οκτώβριος 2021